

Geschiedkundig verslag : Kreta

(auteur : Danny Bals)

Vandaag liggen we aangemeerd in de haven Heraklion, ook wel Iraklion genoemd, die de hoofdstad is van het eiland Kreta. Kreta is het grootste eiland van Griekenland en ook één van de meest zuidelijke. Het is tevens het vijfde grootste eiland in de Middellandse zee.

Door haar ligging tussen Klein-Azië, Cyprus, Egypte en Syrië was het het centrum van de zeehandel. Hierdoor bereikte de Minoïsche beschaving, die er toen heerste, reeds tussen 1600 en 1400 voor Christus een zeer hoog peil.

Door de jaren heen werd handel gedreven met de Arabische, Venetiaanse en Ottomaanse rijken. Één van de belangrijkste overblijfselen hiervan, is het Venetiaanse fort en bijhorende walmuren die je verwelkomen bij je aankomst aan land.

Zoals de andere eilanden in de Egeïsche zee speelt ook Kreta een belangrijke rol in de Griekse mythologie. De Minoïsche beschaving is genaamd naar koning Minos die op het eiland heerste. Al weet men niet of hij echt heeft bestaan.

In ieder geval was hij, volgens de mythologie, de zoon van Zeus en Europa en woonde hij in het Paleis van Knossos dat we vandaag ook gaan bezoeken.

Dit kolossale paleis waarvan men vermoedt dat het 4000 jaar geleden door de mythische architect Daedalus ontworpen werd, werd pas opnieuw ontdekt in de negentiende eeuw. Regelmatig werd namelijk materiaal, dat zich op een terrein ten zuiden van Iraklion bevond, gebruikt om huizen te bouwen. In 1878 besloot de Engelse archeoloog Arthur John Evans om opgravingen te starten en te onderzoeken welk gebouw hier voorheen had gestaan. Hij deed hiermee één van de grootste archeologische ontdekkingen van de regio.

Het duurde meer dan 30 jaar om tezamen met een 100-tal medewerkers het reusachtige paleis bloot te leggen. Hierbij werd een onmetelijke en indrukwekkende schat aan voorwerpen van de Minoïsche beschaving gevonden. Niet alleen gebruiksvoorwerpen maar ook sieraden en cultusvoorwerpen die meer dan 3000 jaar oud zijn, zijn vandaag te bezichtigen in het prachtige archeologisch museum van Heraklion dat we hierna gaan bezoeken.

Weerom volgens de mythologie bevond zich onder het paleis van koning Minos een labyrint waarin de Minotaurus, het monster met een lichaam van een mens maar een kop en staart van een stier, opgesloten was. Later werd, opnieuw volgens diezelfde mythologie, dit monster gedood door de Atheense koningszoon Theseus. Met de draad van Ariadne - de dochter van koning Minos die op hem verliefd was - vond hij uiteindelijk zijn weg terug uit het labyrint.

Het archeologisch museum van Iraklion dat we na het paleis van Knossos bezoeken werd volledig gerenoveerd in het begin van de 21e eeuw (2006 tot 2013). Het omvat in het totaal twintig zalen en zoals reeds gezegd een onmetelijke schat aan voorwerpen voornamelijk uit de Minoïsche periode. De vondsten komen voornamelijk uit Knossos en Phaestus. Een kleiner aantal zalen is gewijd aan de Myceense, Dorische, Oud-Griekse en Romeinse kunst.

Tot de belangrijkste voorwerpen uit de Minoïsche periode behoren de Slangengodinnen, de Prins van de Lelies, de Stierspringer, de Bijl van Arkalochori, de Stierenkop en de Schijf van Phaestos. Deze laatste is een aardewerken schijf van ongeveer 16 cm in diameter met aan beide zijden pictogrammen die mogelijk een alfabet vormen. Over de betekenis van de tekst, want er wordt verondersteld dat het hier wel degelijk om een tekst gaat, bestaan nog veel vragen en de ontcijfering ervan is nog lang niet voltooid.

Alleszins indrukwekkend bij het bezoek aan dit fantastische museum is wel het feit dat het hier gaat om voorwerpen die meer dan 3000 jaar oud zijn. Ze zijn in de eerste plaats zeer goed bewaard en verder zo fijn afgewerkt dat men de indruk krijgt dat het bijna om hedendaagse voorwerpen gaat. De technieken die gebruikt zijn voor het vervaardigen van de uiterst gedetailleerde gouden sieraden kunnen vandaag de dag niet gevenaard worden.

Dit museum is zelfs voor niet museum-fans (zoals wij) zeker een bezoek waard.